ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 120r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

apparuit. sedens in kathedra ppe altare po-
sita. & uestimentu sacdotale. qd nos albam uo
cam attulit ei. dicens illi. Hoc uestimentu de para
diso di filii mei attuli tibi. quo uestieris in di
& mea sollemnitate. & in hac kathedra sedebis.
quando libuerit te insedere. S; scito certissime
qd ptte nemo in kathedra hac impune sedebit.
ut hoc uestimentu ualebit induere. sd sigs psiipse
rit. do uidice ultione non carebit. His dictis.
sca uirgo MARIA abillo recessit. eiq; uestimentu
qd attulerat reliquit. Quo ille ualde intens
in di & mais ei seruitio. cotidie crescebat in
boni opis exercitio. Post hec felicit migrauit
ad dnm. relinqns peris ad honorandà di ge-
nitice pulcherrimu exemplu. Post cui obi-
tu. quida clericu uocabulo siagus. ia plubate
urbis factus est archiepc. Qui parui pendens
deuotione ppdecessoris sui. immo decepti as-
tuciis inimici. inpducta kathedra ctra phibui
one scee uirginis marie. cscedit. sacrugq; uestim
tu induere uolens. dix. Sicuti ego homo sum.
& hominem scio fuisse ppdecessore meu. quare g
n uestier eo q induebat uestimto. cu eode quo
ipe fuit erat. fungar psulat offitio. Hec dicen.
illo sac uestimto acius ostrict. mortuus cecidit.
sd uidentes illi q aderant. magno timore pter
riti. sacru uestimtu qd ille indigne accepat